

Twee gedichten

JACE VAN DE VEN

Waarschijnlijk staat het vast
Dat het leven een droom is
Ieder ziet door zijn eigen bril
Een voorland om in te kleuren
Waar hij het liefste blijven wil

Maar stilstaan is achteruitgaan
Zekerheid dat donkere tranen
Twijfel zullen zaaien en dat
De hemel op je kop zal vallen

De einder staat wagenwijd open
Daarachter zal de bedoeling zijn
Alles onaangeraakt passerend
Moet je verder, op goed geluk af..

heel in de verte komen de ganzen

van een scheurtje in de hemel
slordig gehecht

worden ze een V van v-tjes
heel zacht krakend als gevaarlijk ijs

dan een keurig kartelrandje

en als het landschap hen ontvangt
valt
een verwaaide slinger van een feest
op het gras
en is er plots
alleen nog achterklap

gak, gak, gaak,
hun roddelpraat
tegen de glazen wanden
van het firmament
weerkaatst

en maar vreten en schijten
en geen van hen die ziet dat
aan de ver voorbije horizon
nog

twee

vv

-tjes

vertwijfeld klapwieken
als de W van wanhoop..